



คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๔๓/๒๕๖๕

วันที่ ๑๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายจันท์ ศรีลา
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ ในบ้านพักอาศัยเลขที่ ๕๕/๑๖๙ หมู่บ้านเลิควบล ซอยพระยาสุเรนทร์ ๔๔ ถนนพระยาสุเรนทร์ แขวงบางชัน เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งผู้อำนวยการเขตคลองสามวา ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ กท ๘๓๐๔/๙๖๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้พิจารณาทบทวนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งไว้ในหนังสืออุทธรณ์ เนื่องจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตคลองสามวา นำคำสั่งปิดที่หน้าบ้านของผู้อุทธรณ์ และยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๕ กรมอนามัยได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการ ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๘๗๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาอุทธรณ์และให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติม เอกสารหลักฐาน ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๘๗๙ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ กท ๘๓๐๔/๑๗๐๓ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ส่งคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์และเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๘๘๐ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๓๕.๑๑/๔๒๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นางสาวพรพรรณ ทองผดุงโรจน์ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๐-๔/๒๕๖๕ เมื่อวันอังคารที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕

ผู้อุทธรณ์...

ผู้พุทธณ์เลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ ไว้ในบ้านพักอาศัย ถูกประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงร้องเรียนไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงรบกวนของสัตว์และกลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตคลองสามวาได้ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ผู้พุทธณ์เลี้ยงสุนัข จำนวน ๑ ตัว ไก่ชน จำนวน ๑ ตัว นกเขา จำนวน ๒ ตัว และหนูแฮมสเตอร์ จำนวน ๒ ตัว ภายในบริเวณหน้าบ้านและระเบียงหลังบ้านชั้นสอง โดยปราศจากการควบคุม ดูแลรักษาความสะอาด ส่งผลกระทบเรื่องเสียงรบกวนของสัตว์และกลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ จึงได้ออกแบบตรวจแนะนำโดยให้ผู้พุทธณ์ปรับปรุงแก้ไขระบบเหตุรำคาญ จากการติดตามผู้ร้องเรียนยังคงได้รับผลกระทบจากเสียงรบกวนของสัตว์ กลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ มีไรไก่ ขนไก่ปลิวติดตามเสื้อผ้า ทำให้เกิดผื่นคันขึ้นตามผิวหนัง รวมทั้งปัญหาด้านเชื้อโรคที่สัตว์เป็นพาหะนำโรค ส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชนที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งให้แก้ไขระบบเหตุรำคาญ ดังนี้ ๑) ปรับปรุงแก้ไขสุขลักษณะสถานที่เพื่อป้องกันเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรค และการแพร่เชื้อโรคจากสัตว์ไปสู่คน กลิ่นเหม็นของมูลสัตว์ ฝุ่น ไร และระบบเหตุรำคาญให้หมดสิ้นไป ๒) ควบคุมดูแลสัตว์เลี้ยง มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังจากการร้องของสัตว์ ๓) ห้ามกระทำการใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง โดยให้ดำเนินการภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ผู้พุทธณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยโต้แย้งว่าได้ทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานทุกอย่างแล้ว เพื่อไม่ให้มีกลิ่นและเสียงรบกวนบ้านข้างเคียง เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก่ผู้พุทธณ์ สรุปความได้ว่า ๑) เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ มีประชาชนอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเลิศอุบล ซอยพระยาสุเรนทร์ ๔๔ ร้องทุกข์ผ่านระบบศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์เขตคลองสามวาว่า บ้านเลขที่ ๕๕/๑๖๙ มีการเลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ ไม่มีการดูแลรักษาความสะอาด ส่งผลกระทบเรื่องเสียงรบกวนของสัตว์และกลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ขอให้ดำเนินการแก้ไข นอกจากนั้นยังมีการยื่นเรื่องร้องทุกข์ที่สำนักงานเขตคลองสามวาอีกหลายครั้ง ต่อเนื่อง ๒) เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตคลองสามวาได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า บ้านมีลักษณะเป็นบ้านแถว (ทาวน์เฮาส์) จากการตรวจสอบพบว่า มีการเลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ ภายในบริเวณหน้าบ้านและระเบียงหลังบ้านชั้นสอง ไก่ชนขึ้นส่งเสียงดัง และมีกลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ เจ้าหน้าที่จึงออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๓๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๕ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านหลังดังกล่าว ควบคุมการเลี้ยงสัตว์ไม่ให้ก่อเหตุรำคาญในบริเวณใกล้เคียง โดยปิดคำสั่งไว้ที่หน้าบ้านของผู้พุทธณ์ ๓) วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้พุทธณ์ชี้แจงการปรับปรุงแก้ไขระบบเหตุรำคาญ เจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตคลองสามวา ลงพื้นที่ตรวจสอบและติดตามแก้ไขเรื่องร้องทุกข์ พบว่า ผู้พุทธณ์ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้หมดสิ้นไป ในเรื่องของความสะอาดสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยง เนื่องจากเป็นทาวน์เฮาส์ติดกันใช้ผนังกำแพงบ้านร่วมกัน ส่งผลกระทบเรื่องเสียงรบกวนของสัตว์ กลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ มีไรไก่ ขนไก่ปลิวติดตามเสื้อผ้า ทำให้เกิดผื่นคันขึ้นตามผิวหนัง รวมทั้งปัญหาด้านเชื้อโรคที่สัตว์เป็นพาหะนำโรค ส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนที่พักอาศัยข้างเคียง ๔) วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตคลองสามวา หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรับฟังความคิดเห็นจากประธานชุมชนหมู่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน และประชาชนที่พักอาศัยในหมู่บ้าน พบว่า มีประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

จากการเลี้ยงไก่ชนของผูุ้ธรณ์ จำนวน ๘ ราย เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผูุ้ธรณ์เลี้ยงสัตว์จำนวนหลายตัวที่บริเวณหน้าบ้านและระเบียงหลังบ้านชั้นสอง โดยปราศจากการควบคุม ดูแลรักษาความสะอาด ก่อความเดือดร้อนรำคาญให้ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง เนื่องจากลักษณะที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ ส่งผลกระทบต่อด้านเสียงรบกวนของสัตว์ กลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ มีไรไก่ ขนไก่ปลิวติดตามเสื้อผ้า รวมทั้งปัญหาด้านเชื้อโรคที่สัตว์เป็นพาหะนำโรค ส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนที่พักอาศัยข้างเคียง ถือเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงได้ออกคำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุรำคาญ ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง จากการติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งปรากฏว่า ผูุ้ธรณ์นำไก่ชนมาเลี้ยงเพิ่มอีกจำนวน ๒ ตัว ต่อมาวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๕ ผูุ้ธรณ์ชี้แจงว่าจะนำไก่ชนกลับไปเลี้ยงที่ต่างจังหวัด ภายในเดือนเมษายน ๒๕๖๕ ส่วนสัตว์อื่น ๆ จะขอเลี้ยงไว้เหมือนเดิม โดยจะทำความสะอาดพื้นที่ที่เลี้ยงสัตว์ทุกเช้าไม่ให้ก่อความเดือดร้อนรำคาญให้ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ พบว่า สถานที่เลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ อยู่บ้านเลขที่ ๕๕/๑๖๙ หมู่บ้านเลิศอุบล ซอยพระยาสุเรนทร์ ๔๔ แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นบ้านทาวน์เฮาส์สองชั้น ขณะลงพื้นที่ตรวจสอบไม่พบผูุ้ธรณ์ เจ้าหน้าที่ได้โทรศัพท์ไปสอบถามผูุ้ธรณ์ให้ข้อมูลว่า อาศัยอยู่ในบ้านที่เกิดเหตุมาประมาณ ๑ ปี เลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ ตั้งแต่เริ่มเข้ามาอาศัยที่นี่ ปัจจุบันผูุ้ธรณ์เลี้ยงสุนัข จำนวน ๑ ตัว โดยเลี้ยงบริเวณหน้าบ้านช่วงเวลากลางวัน และนำสุนัขเข้าไปนอนภายในบ้านช่วงเวลากลางคืน เลี้ยงไก่ชน จำนวน ๑ ตัว บริเวณหน้าบ้าน โดยบางครั้งจะมีเพื่อน ๆ ส่งซื้อไก่ชนที่ผูุ้ธรณ์เลี้ยงไว้ที่ต่างจังหวัด ผูุ้ธรณ์จะนำไก่ชนจากต่างจังหวัดมาไว้ที่บ้านประมาณ ๓ - ๔ วัน ทำให้บางครั้งจะมีไก่ชนอยู่ที่บ้านจำนวนหลายตัว เลี้ยงนกเขา จำนวน ๓ ตัว และเลี้ยงหนูแฮมสเตอร์ จำนวน ๕ ตัว บริเวณหน้าบ้าน ภายหลังจากที่มีการร้องเรียนผูุ้ธรณ์ได้ย้ายไก่ชนและนกเขาไปเลี้ยงที่ระเบียงหลังบ้านชั้นสองโดยขึงแผ่นสแลนปิดรอบบริเวณระเบียง และทำความสะอาดบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ทุกวัน จากการสอบถามผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ได้รับผลกระทบจากเสียงขันของไก่ชนและกลิ่นเหม็นจากมูลไก่ เนื่องจากห้องนอนบุตรของตนอยู่ติดบริเวณระเบียงหลังบ้านชั้นสองของผูุ้ธรณ์ ไก่ชนขันส่งเสียงร้องทั้งวันโดยเฉพาะในช่วงเช้า ตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น. เป็นต้นไป ส่งผลกระทบต่อการนอน การทำงานที่บ้าน (Work From Home) และการเรียนออนไลน์ของลูก และในช่วงที่ฝนตกน้ำฝนที่ซึ่งอยู่บริเวณระเบียงบ้านชั้นสองของผูุ้ธรณ์จะไหลลงมาบริเวณหลังคาบ้านของตน ทำให้ได้รับกลิ่นเหม็นจากมูลไก่เป็นอย่างมาก และจากการสอบถามผู้อยู่อาศัยโดยรอบสถานที่เกิดเหตุให้ข้อมูลว่า ได้รับผลกระทบเรื่องเสียงขันของไก่ชนเช่นเดียวกัน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์เลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์จำนวนหลายตัวในบ้านพักอาศัย ตั้งอยู่ในหมู่บ้านที่มีผู้พักอาศัยจำนวนมาก เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ มีผู้ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงร้องของสัตว์และกลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตคลองสามวาได้ตรวจสอบพบว่า มีการเลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ ภายในบริเวณหน้าบ้านและระเบียงหลังบ้านชั้นสอง โดยปราศจากการควบคุม ดูแลรักษาความสะอาด ไก่ชนขันร้องส่งเสียงดัง และมีกลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ จึงออกแบบตรวจแนะนำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านหามาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ไม่ให้ก่อเหตุรำคาญในบริเวณใกล้เคียง เจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตคลองสามวา ลงพื้นที่ตรวจสอบและติดตามแก้ไขเรื่องร้องทุกข์ พบว่า ผูุ้ธรณ์ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้หมดสิ้นไป

ในเรื่อง...

ในเรื่องของความสะอาด สุขลักษณะของสถานที่เลี้ยง เนื่องจากที่อยู่อาศัยเป็นทาวนเฮาส์ใช้ผนังกำแพงบ้านร่วมกัน ส่งผลกระทบเรื่องเสียงรบกวนของสัตว์ กลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ มีไรไก่ ขนไก่ปลิวติดตามเสื้อผ้า รวมทั้งปัญหาด้านเชื้อโรคที่สัตว์เป็นพาหะนำโรค ส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และจากการสอบถามผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียงให้ถ้อยคำไปในทิศทางเดียวกันว่าได้รับความเดือดร้อนจากการเลี้ยงไก่ชนของผูุ้ธรณ์ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตคลองสามวา หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรับฟังความคิดเห็นจากประธานชุมชนหมู่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน และประชาชนที่พักอาศัยในหมู่บ้าน พบว่า มีประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงไก่ชนของผูุ้ธรณ์ จำนวน ๘ ราย เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงออกคำสั่งเป็นหนังสือ ที่ กท ๘๓๐๔/๙๖๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ให้ผูุ้ธรณ์แก้ไขระงับเหตุรำคาญ ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ผูุ้ธรณ์โต้แย้งว่า ได้ทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานทุกอย่างแล้ว เพื่อไม่ให้มีกลิ่นและเสียงรบกวนบ้านข้างเคียง สถาบันพัฒนาสภาวะเขตเมือง กรมอนามัย รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผูุ้ธรณ์เลี้ยงสุนัข จำนวน ๑ ตัว เลี้ยงไก่ชนจำนวน ๑ ตัว เลี้ยงนกเขา จำนวน ๓ ตัว และเลี้ยงหนูแฮมสเตอร์ จำนวน ๕ ตัว บริเวณหน้าบ้าน ภายหลังจากการที่มีการร้องเรียนผูุ้ธรณ์ได้ย้ายไก่ชนและนกเขาไปเลี้ยงที่ระเบียงหลังบ้านชั้นสองโดยชิงแผ่นสแตนปิดรอบบริเวณระเบียงไว้ และทำความสะอาดบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ทุกวัน จากการสอบถามผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ได้รับผลกระทบจากเสียงขันของไก่ชนและกลิ่นเหม็นจากมูลไก่ เนื่องจากห้องนอนบุตรของตนอยู่บริเวณชั้นสองติดบริเวณระเบียงหลังบ้านชั้นสองของผูุ้ธรณ์ ไก่ชนขันส่งเสียงรบกวนทั้งวันโดยเฉพาะในช่วงเช้าตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น. เป็นต้นไป ส่งผลกระทบต่อการนอน การทำงานที่บ้าน (Work From Home) และการเรียนออนไลน์ของลูก และในช่วงที่ฝนตกน้ำฝนที่ขังอยู่บริเวณระเบียงบ้านชั้นสองของผูุ้ธรณ์จะไหลลงมาบริเวณหลังคาบ้านของตน ทำให้ได้รับกลิ่นเหม็นจากมูลไก่เป็นอย่างมาก และจากการสอบถามผู้อยู่อาศัยโดยรอบสถานที่เกิดเหตุให้ข้อมูลว่า ได้รับผลกระทบเรื่องเสียงขันของไก่ชนเช่นเดียวกัน

คณะกรรมการพิจารณาผูุ้ธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การเลี้ยงสัตว์ในบ้านพักอาศัยของผูุ้ธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

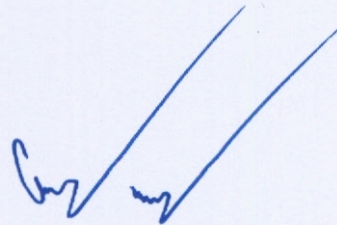
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า เป็นเหตุรำคาญ... (๒) การเลี้ยงสัตว์ในที่โดยวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และ (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์เลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ ในบ้านพักอาศัย ตั้งอยู่ในหมู่บ้านที่มีผู้พักอาศัยจำนวนมาก ลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นทาวนเฮาส์ติดกัน ใช้น้ำกำแพงบ้านร่วมกัน ทำให้ผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้รับผลกระทบเรื่องเสียงรบกวนของสัตว์ กลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ มีไรไก่ ขนไก่ปลิวติดตามเสื้อผ้า ทำให้เกิดผื่นคันขึ้นตามผิวหนัง รวมทั้งปัญหา

ด้านเชื้อโรคที่สัตว์เป็นพาหะนำโรค จึงรับฟังได้ว่าการเลี้ยงสัตว์ของผูุ้ทธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง จนเป็นเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ กท ๘๓๐๔/๙๖๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายพันธ์ศักดิ์ เจริญสุข ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเขตคลองสามวา ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๙๙๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามคํานิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้ผูุ้ทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขระงับเหตุรำคาญ เจ้าหน้าที่ได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานเพื่อให้ผูุ้ทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขระงับเหตุรำคาญ ถือได้ว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ให้คู่กรณีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งในคำสั่งทางปกครองได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผูุ้ทธรณ์เลี้ยงสุนัข ไก่ชน นกเขา และหนูแฮมสเตอร์ ภายในบ้านพักอาศัย ลักษณะที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ ปราศจากการควบคุม ดูแลรักษาความสะอาด ส่งผลกระทบด้านเสียงร้องของสัตว์ กลิ่นเหม็นจากมูลสัตว์ และปัญหาด้านเชื้อโรคที่สัตว์เป็นพาหะนำโรค ก่อความเดือดร้อนรำคาญให้ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ถือเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงจริงการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ผูุ้ทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขระงับเหตุรำคาญ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งผู้อำนวยการเขตคลองสามวา ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ กท ๘๓๐๔/๙๖๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕



(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

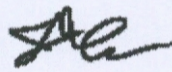
รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อ...

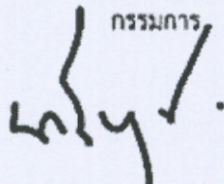
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์



(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ

กรรมการ



(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง

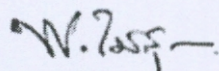
กรรมการ



(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)

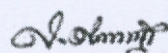
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรรมการ



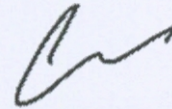
(นางพรพรรณ ไม้สุพร)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)

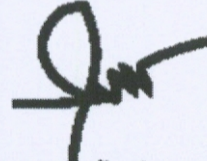
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)

ผู้แทนกรมปศุสัตว์

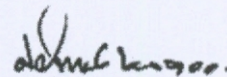
กรรมการ



(นายสุนทร แก้วสว่าง)

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม

กรรมการ



(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

กรรมการ



(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ